

בביתך עבדתיך ארבע-עשרה
שנה בשתי בנותיך ושש שנים
בצאנך ותחלף את-משכרתי
עשרת מנים: לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק
היה לי כי עתה ריקם שלחתי
את-עניי ואת-יגיע כפי ראה
אלהים ויוכח אמש: ויען לבן
ויהאמר אל-יעקב הבנות בנותי
והבנים בני והצאן צאני וכל
אשר-אתה ראה לי-הוא
ולבנתי מה-אעשה לאלה
היום או לבניהן אשר ילדו:
ועתה לכה נכרתה ברית אני
ואתה והיה לעד ביני ובינך:
ויקח יעקב אבן וירימה
מצבה: ויאמר יעקב לאחיו
לקטו אבנים ויקחו אבנים
ויעשו-גל ויאכלו שם
על-הגל: ויקרא-לו לבן יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד:
ויהאמר לבן הגל הזה עד ביני
ובינך היום על-כן קרא-שמו
גלעד: והמצפה אשר אמר יצף
יהיה ביני ובינך כי נסתר איש
מרעהו: אם-תענה את-בנתי
ואם-תקח נשים על-בנתי אין
איש עמנו ראה אלהים עד
ביני ובינך: ויאמר לבן ליעקב
הנה | הגל הזה והנה המצבה

נב אשר יריתי ביני ובינך: עד הגל
הזה ועדה המצבה אם-אני
לא-אעבר אליך את-הגל הזה
ואם-אתה לא-תעבר אלי את-
הגל הזה ואת-המצבה הזאת
לרעה: אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו ואלהי
אביהם וישבע יעקב בפחד
אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח
בהר ויקרא לאחיו לאכל-
לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:
לבא ^{מפטייר} וישפם לבן בפקר וינשק לבניו
ולבנותיו ויברך אתהם וילך
ב וישב לבן למקמו: ויעקב
הלך לדרכו ויפגעו-בו מלאכי
ג אלהים: ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה אלהים זה ויקרא
שם-המקום ההוא מחנים:
ד וישלח יעקב מלאכים לפניו ^{וישלח} ס
אל-עשו אחיו ארצה שעיר
ה שדה אדום: ויצו אתם לאמר
כה תאמרון לאדני לעשו כה
אמר עבדך יעקב עם-לבן גרתי
וואחר עד-עתה: ויהי-לי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא-
י חן בעיניך: וישבו המלאכים
אל-יעקב לאמר באנו אל-
אחיק אל-עשו וגם הלך

לקראתך וארבע-מאות איש
ח עמו: ויירא יעקב מאד ויצר
לו ויחץ את-העם אשר-אתו
ואת-הצאן ואת-הבקר
ט והגמלים לשני מחנות: ויאמר
אם-יבוא עשו אל-המחנה
האחת והכהו והיה המחנה
י* הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב
אלהי אבי אברהם ואלהי אבי
יצחק יהוה האמר אלי שוב
לארצה ולמולדתך ואיטיבה
יא עמך: קטנתי מכל החסדים
ומכל-האמת אשר עשית את-
עבדך כי במקלי עברתי את-
הירדן הזה ועתה הייתי לשני
יב מחנות: הצילני נא מיד אחי
מיד עשו כי-ירא אנכי אתו
פן-יבוא והפני אם על-בנים:
יג ואתה אמרת היטב איטיב
עמך ושמתני את-זרעך כחול
יד הים אשר לא-יספר מרב: וילן
שם בלילה ההוא ויקח מן-
הבא בידו מנחה לעשו אחיו:
טו עזים מאתים ותישים עשרים
רחלים מאתים ואילים
טז עשרים: גמלים מיניקות
ובניהם שלשים פרות ארבעים
ופרים עשרה אתנת עשרים
יז ועורם עשרה: ויתן ביד-עבדיו
עדר עדר לבדו ויאמר אל-